

تأثير وراپاميل خوراكي بر پتانسيل برانگيخته بينايي (Visual Evoked Potential) در بيماران مبتلا به مولتيپل اسكلروز

محمدعلي شفا، اكبر مقدم، كاوه شفيعي

چكیده

مقدمه: آرايش مجدد كانالهاي يوني در طول آكسونهاي دمیلینه شده نقش مهمي در بهبود اختلالات نورولوژيكي در بيماران مبتلا به مولتيپل اسكلروز ايفاء مي كند. در اين مطالعه تأثير وراپاميل (verapamil) به عنوان يك بلك كننده كانال كلسيمني بر انتقال مركزي با ارزيابي تغييرات ايجاد شده موج P100 از پتانسيل تحريك بينايي (VEP) مورد مطالعه قرار داده شده است. **روش:** اين پژوهش يك كارآزمائي باليني، تصادفي، دو سوکور و با كنترل دارونما، بر روي دو گروه شامل ۲۰ بيمار مبتلا به MS قطعي (Definite) كه در طول سال گذشته هيچ گونه عودي نداشته اند بود. در اين مطالعه تأثير وراپاميل خوراكي با دوز ۴۰ mg هر ۸ ساعت بر روي تغييرات تأخير (Latency) موج P100 با دارونما مقايسه شد.

يافته ها: در گروه وراپاميل، تاخيرموج P100 در مقايسه با گروه كنترل حدود ۵ ميلي ثانيه به طور متوسط کاهش يافت (1.6 ± 4 در مقابل 6.0 ± 1 در گروه كنترل). وراپاميل تأثيري بر مدت (Duration) موج VEP نداشت. **نتيجه گيري:** مطالعه انجام شده نشان مي دهد كه با دستكاري فارماكولوژيك در كانالهاي كلسيمني، و احتمالاً در سطح اكسونهاي دمیلینه شده مي توان به صورت حاد، هدايت مركزي ايمپالسهاي الكتريكي را در بعضي از بيماران با MS تثبيت شده (Stable) بهبود بخشيد.